

befale de Bestemmelser, som gaa ud paa at indføre det metriske System i Loven af 1. April 1891, hvorimod jeg ikke ser mig i Stand til at anbefale den Bestemmelse, som findes i § 1, hvorefter Ølskatten bliver forhøjet fra 6 Kr. 85 Ø. til 7 Kr. pr. Hektoliter, eller beregnet i Tønder med 20 Ø. pr. Tønde. Naar jeg ikke kan slutte mig til denne Bestemmelse i Lovforslaget, er det ikke af Hensyn til, at Statskassen herigennem indvinder 133,000 Kr., men saa er det af Frygt for, at disse 133,000 Kr. skulle give Anledning til en almindelig Prisforhøjelse for denne Vare, som vil komme Befolkningen meget dyrt at staa. Jeg tror nemlig ikke, at Bryggerierne ved denne Lejlighed som ved Loven af 11. Maj 1897 ville overtage den forhøjede Skat. Forholdene paa Bryggerierne nu og i 1897 ere jo noget forskellige. Jeg vil saaledes erindre om, at før 1897 kostede en Tønde skattepligtigt Øl akkurat det selvsamme, som den koster nu, til Trods for, at Ølskatten den Gang kun var 7 Kr. I 1897 havde vi langt lavere Pris paa Raaprodukterne, end Tilfældet er i Øjeblikket, ligesom ogsaa Driftsomkostningerne ere stegne ret betydeligt i det Aaremaal, der ligger mellem 1897 og nu. At Bryggerierne den Gang overtog Skatten, ligger i, at de paa det Tidspunkt tog en Overpris for deres Varer, hvilket man vel neppe kan sige er Tilfældet i Øjeblikket. Derfor tror jeg ikke, at Bryggerierne ville overtage den her foreslaaede Skatteforhøjelse. Jeg tror snarere, at Bryggerierne ville hilse Skatteforhøjelsen som en velkommen Anledning til at forhøje Priserne paa Produkterne, og saa vil det blive en ret dyr Historie for Befolkningen. Jeg kan gøre mig fortrolig med, at Befolkningen svarer Skat af en Vare, endskønt jeg holder nu en Gang ikke af Skat paa Forbrugsartikler; men jeg kan gøre mig fortrolig dermed, naar jeg er forvisset om, at Skatten gaar ind i Statskassen. Men en Skat som den her foreslaaede vil for det allerstørste Beløbs Vedkommende gaa i private Lommer og det allermindste Beløb ind i Statskassen. Man vil nemlig ikke kunne forhøje Prisen paa denne Vare med et mindre Beløb end 1 Øre pr. Halvflaske, og naar man ved, at en Tønde Øl repræsenterer 380 Halvflasker, saa betyder en saadan Forhøjelse 3 Kr. 80 Ø. pr. Tønde. I de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, faar man Oplysning om, at den aarlige Omsætning af skattepligtigt Øl i de sidste 3 Aar har været 674,889 Tønder.

Bliver dette Tøndeantals Pris forhøjet med 3 Kr. 80 Ø. pr. Tønde, naar man til et Beløb af 2,564,578 Kr., som Befolkningen skal betale, for at Statskassen kan indvinde en Merindtægt af 133,000 Kr. Det er dette Forhold, jeg har saa meget imod, idet jeg ikke kan se rettere, end at Befolkningen vil have stor Grund til at beklage sig over, at Lovgivningsmagten varetager dens økonomiske Interesser paa en saa uheldig Maade. Jeg vil derfor i Lighed med det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Tvede) henstille til den højtærede Finansminister og til det eventuelle Udvalg, som kommer til at behandle dette Spørgsmaal, at tage under Overvejelse, om vi ikke kunne blive staaende ved den nuværende Skat af 6 Kr. 85 Ø. pr. Hektoliter i Stedet for 7 Kr. Jeg tror, at jeg saa meget bedre kan gøre det, som den Merindtægt, Statskassen har beregnet sig ifølge dette Lovforslag, paa 133,000 Kr., ikke har nogen som helst finansiel Betydning for Statskassen, hvorimod det, for saa vidt jeg har Ret i min Betragtning, at denne Forhøjelse af Skatten skulde bewirke en Fordyrelse af Produktionen, vilde have en overordentlig stor Betydning for Befolkningen, om denne Bestemmelse fik Lovskraft. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til Overvejelse at blive staaende ved det Skattebeløb, som for Øjeblikket gælder.

Brandes: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om det rent formelle i Lovforslaget. Jeg vil bede ærede Medlemmer først kaste et Blik paa Titelen. Den lyder saaledes: „Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 50 af 1. April 1891 og om Ophævelse af Lov Nr. 79 af 11. Maj 1897 om en Ølskat m. m.“ Jeg vil antage, at det bliver ret besværligt baade at citere og anføre mundtlig denne Titel, og der kunde dog være nogen Rimelighed for, at Titler til Lovforslag indeholdt nogle Vink om, hvad Lovforslaget drejer sig om. Jeg har før anket over dette og udtalt det Haab, at der kunde blive taget noget Hensyn til at affatte Lovforslags Titler paa en heldig Maade. Man har i Folketinget efter Sigende siddende et Udvalg, som skal behandle Lovforslags sproglige Affattelse. Jeg har ikke lagt Mærke til, at det virker synderlig heldigt. Det kunde maaske være rimeligt i Landstinget at nedsætte et saadant Udvalg, hvis man kunde have noget Haab om, at dette Udvalg vilde frembringe bedre Resultater end Folketingsudvalget. Hvis man tænker sig,